

1. Skróty klawiszowe
2. Zaawansowane filtrowanie
3. Funkcje analizy danych
4. Definiowanie nazw
5. Formatowanie warunkowe
6. Funkcje tekstowe
7. Łącza
8. Walidacja danych
9. Tabele przestawne
10. Formaty danych
11. Analiza warunkowa
12. Formanty
13. Makra
- 14. Słownik funkcji**

Funkcja *INDEKS* (ang. *INDEX*)

Cel stosowania

Funkcja jest używana, aby w komórce, w której się znajduje, wyświetlić zawartość wybranej komórki z innej tabeli.

Kontekst

Często podczas pracy z Excelem, pojawia się potrzeba „zaciągnięcia” (przeniesienia, pobrania) wartości z jednej komórki do innej komórki lub do formuły. Nie zawsze kopiuje się bezpośrednio takie wartości, ponieważ **często ich wartość się aktualizuje**, albo **jest ich bardzo dużo**, co przyniosłoby dużo pracy ze zwykłym kopiowaniem. Wówczas dobrym pomysłem jest zastosowanie jednej z funkcji wyszukiwania, np. *INDEKS*, **która we wskazanej tabeli, dociera do konkretnej komórki i pobiera jej wartość**.

Sposób działania

Funkcja składa się z trzech argumentów, których działanie jest zobrazowane na rysunku:

	A	B	C	D	E	F	G
1							
2		Argument 1					Argument 3
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12		Argument 2					
13							
14							
15							

- Argument 1 – zakres komórek, z których powinna być pobrana wartość. Może to być tabela, ale może to być także jednowierszowy lub jednokolumnowy zakres.
- Argument 2 – numer wiersza w ramach podanego w argumencie nr 1 zakresu komórek. Argument podany po prostu jako liczba, oznaczająca, że w tym wierszu znajduje się wartość, którą użytkownik chce pobrać.
- Argument 3 - numer kolumny w ramach podanego w argumencie nr 1 zakresu komórek. Argument podany po prostu jako liczba, oznaczająca, że w tej kolumnie znajduje się wartość, którą użytkownik chce pobrać.

Rezultatem funkcji jest wyświetlenie wartości z komórki, znajdującej się na przecięciu wskazanego wiersza oraz kolumny (w ramach podanego zakresu).

Przykłady wykorzystania

Poniżej znajdują się przykłady wykorzystania funkcji:

Przykład 1

Pobranie odpowiedniej wartości z tabeli. W tabeli znajdują się dane dla różnych produktów i miesięcy. Funkcja pobiera wartość z odpowiedniego wiersza i kolumny tej tabeli.

1. Skróty klawiszowe

2. Zaawansowane filtrowanie

3. Funkcje analizy danych

4. Definiowanie nazw

5. Formatowanie warunkowe

6. Funkcje tekstowe

7. Łączy

8. Walidacja danych

9. Tabele przestawne

10. Formaty danych

11. Analiza warunkowa

12. Formanty

13. Makra

14. Słownik funkcji

	A	B	C	D	E	F	G	I
1								
2		Marzec	ID808	=INDEKS(D6:G13;7;3)				
3								
4								
5			Produkt	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	
6			ID434	3	9	4	6	
7			ID861	4	6	10	1	
8			ID597	6	4	8	4	
9			ID691	9	7	4	5	
10			ID768	1	4	9	6	
11			ID694	3	5	9	7	
12			ID808	2	5	3	3	
13			ID903	6	7	8	6	
14								
15								

→ Argument 1 – tabeli z wartościami, w tym przypadku D6:G13. **Zazwyczaj pomija się w tym argumencie nagłówki, a zaznacza jedynie zakres z danymi.** Dzięki temu, jeśli użytkownik chce znaleźć wartość dla trzeciego z kolei miesiąca, to odnosi się do trzeciej kolumny – co jest zrozumiałe i naturalne. Jeśli zaznaczona byłaby również kolumna nagłówkowa (tutaj C6:C13), to odwołanie do trzeciego miesiąca (Marca) oznaczałoby odwołanie się do czwartej kolumny zakresu.

→ Argument 2 – pozycja, w ramach zaznaczonego zakresu, produktu o nazwie ID808, czyli liczba 7.

→ Argument 3 – pozycja, w ramach zaznaczonego zakresu, miesiąca Marzec. W tym przypadku liczba 3.

Przykład 2

Bardzo często podczas używania funkcji INDEKS, nie jesteś w stanie określić z góry, w którym wierszu lub kolumnie znajdować się będzie interesująca Cię informacja. Bardzo pomocna jest wówczas funkcja **PODAJ.POZYCJĘ**. W tym przykładzie użytkownik poszukuje informacji o wartości różnych produktów, dlatego formuła musi być uniwersalna i zdolna do wyszukania różnych wartości, w zależności od podanej nazwy produktu.

1. Skróty klawiszowe

2. Zaawansowane filtrowanie

3. Funkcje analizy danych

4. Definiowanie nazw

5. Formatowanie warunkowe

6. Funkcje tekstowe

7. Łączy

8. Walidacja danych

9. Tabele przestawne

10. Formaty danych

11. Analiza warunkowa

12. Formanty

13. Makra

14. Słownik funkcji

	A	B	C	D	E	F	G	H
1								
2			Produkt	Wartość				
3		ID861	=INDEKS(\$D\$9:\$D\$19;PODAJ.POZYCJE(B3;\$C\$9:\$C\$19;0);1)					
4		ID768	263					
5		ID694	298					
6		ID101	294					
7								
8			Produkt	Wartość				
9			ID434	189				
10			ID861	259				
11			ID597	183				
12			ID691	278				
13			ID768	263				
14			ID694	298				
15			ID808	202				
16			ID903	160				
17			ID101	294				
18			ID303	182				
19			ID489	106				
20								

- Argument 1 – zakres, w którym znajdują się wszystkie możliwe wartości, które użytkownik mógłby chcieć wyszukać – D9:D19. **W tym przypadku jest to pojedyncza kolumna**, co nie jest żadnym problemem.
- Argument 2 – numer wiersza nie jest podany bezpośrednio, a wyszukany za pomocą funkcji PODAJ.POZYCJĘ. Znajduje ona pozycję podanej nazwy produktu, w kolumnie C9:C19. Dzięki temu rozwiązaniu, formuła po przeciągnięciu do komórek C4:C6, będzie równie dobrze wyszukiwać. **Funkcje INDEKS oraz PODAJ.POZYCJĘ są bardzo często razem wykorzystywane.**
- Argument 3 – w argumencie nr 1 została zaznaczona tylko jedna kolumna, więc ten argument musi przyjąć wartość 1.